

Тазкия дарслари (226-дарс) Зоҳидликнинг фойдалари

19:00 / 15.04.2023 3616

1. Зоҳидлик Аллоҳ таолога тугал таваккулнинг намунасидир.
2. Зоҳидлик қалбда қаноатни ўстиради.
3. Зоҳидлик мусулмонни вақтинчалик лаззатлардан доимий неъматлар томон буради.
4. Зоҳидлик нафснинг шаҳватга интилишини жиловлайди.
5. Зоҳидлик мўминларга ифбат ва поклик беради.
6. Зоҳидлик мўминни охират сари юзланишга ўргатади.
7. Зоҳидни Аллоҳ таоло яхши кўради ва уни Ўзига яқинлаштиради.

8. Зоҳидлик бу дунёда роҳатдир.
9. Зоҳидлик охиратда саодатдир.
10. Зоҳидлик ўз эгасини кишилар муҳаббатига сазовор қилади.
11. Зоҳидликда Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ва саҳобалардан ўрнак олиш бор.
12. Зоҳидлик Аллоҳ таоло берган хотиржамликдир.
13. Зоҳидлик Аллоҳ таоло берган нарсага розиликдир.
14. Зоҳидлик нафсни Аллоҳ таолонинг йўлида нафақа қилишга ўргатади.
15. Зоҳидлик дунёга боғланиб қолишдан қутқаради.
16. Зоҳидлик ўз эгасини шайтон, дунё ва нафсга қул бўлишдан озод қилади.

نَعُ هُنَعُ هَل ل ا ي ض ر ر ذ ي ب ا ن ع
 م ل س و ه ي ل ع ه ل ل ا ي ل ص ي ب ن ل ا
 ت س ي ل ا ي ن د ل ا ي ف ة د ا ه ز ل ا : ل ا ق
 ع ا ض ا ل و ل ا ل خ ل ا م ي ر ح ت ب
 ا ي ن د ل ا ي ف ة د ا ه ز ل ا ن ك ل و ل ا م ل ا
 ق ت و ا ك ي د ي ي ف ا م ب ن و ك ت ا ل ا
 ي ف ن و ك ت ن ا و ل ل ا ي د ي ي ف ا م م
 ت ب ص ا ت ن ا ا ذ ل ا ة ب ي ص م ل ا ب ا و ث
 ت ي ق ب ا ا ه ن ا و ل ا ه ي ف ب ع ر ا ا ه ب

يٰۤاَيُّهَا اُولٰٓئِهٖ اَلْوَارِثُ

Абу Зарр розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Дунёдаги зоҳидлик ҳалолни ҳаром қилиш билан ҳам, молни зое қилиш билан ҳам эмасдир. Лекин дунёдаги зоҳидлик икки қўлингдаги нарса Аллоҳнинг қўлидаги нарсадан кўра ишончлироқ бўлмаслигидир. Ўзинга етган мусибатнинг савобига унинг сенга етмай қолишидан кўра кўпроқ роғиб бўлишингдир», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

Ушбу ҳадиси шарифни тўлиқ маънода исломий зоҳидликнинг мукамал таърифи десак, муболаға қилмаган бўламиз.

Исломда Аллоҳ таоло ҳалол қилган нарсадан ўзини олиб қочиш ила зоҳидлик қилишга йўл йўқ.

Исломда молу дунёни зое қилиш билан зоҳидлик қилиш мумкин эмас. Ёхуд молу дунёни ташлаб юборган, уни бошқа турли йўллар билан зое қилган ҳам зоҳид эмас.

Исломда ўз қўлида турган нарсадан кўра Аллоҳ таоло берадиган савобга кўпроқ ишониш зоҳидлик дейилади. Муслмон зоҳид ўз қўлида турган дунё матоҳига қул бўлиб қолмайди. Балки ўша матоҳни ҳам Аллоҳ таолонинг ҳузуридаги савобни олиш учун сарф қилади.

Муслмон зоҳид дунёнинг бошқа барча орзу-ҳавасларига ҳам шундай назар билан қарайди. Ўзига етган моддий неъматларни ҳаёт мақсади деб билмайди. Балки ҳаётнинг асосий мақсади бу дунёда охират учун зоди роҳила тўплаб олиш фурсатидир, деб билади. У ўзига берилган неъматларини зое қилмайди. Балки тўғри йўлда ишлатади.

Дунё неъматлари қалбини ишғол қилиб, Аллоҳ таолонинг ҳузуридаги нарсаларни унутиб қўймайди.

Шунингдек, муслмон зоҳид бу дунёнинг мусибатларига ҳам алоҳида муносабатда бўлади. У ўзига мусибат етганда чиройли сабр қилади.

Мусулмон зоҳид бўлиб ўтган ҳар бир ишга афсус чекиб, мусибат етмаса яхши бўларди, деб хомхаёл қилмайди.

«Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди